

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 8Csp/119/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5117217836
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mgr. Michaela Priesolová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2019:5117217836.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Mgr. Michaelou Priesolovou, v právnej veci žalobkyne: X. V., O.. XX.X.XXXX, Z. V. U. Č.. XXX/XX, M. O. U., štátna občianka SR, proti žalovanému: Poštová banka, a.s., IČO: 31 340 890, so sídlom Dvořákovo námestie 4, 811 02 Bratislava, právne zastúpený Advokátskou kanceláriou RELEVANS, s.r.o., IČO: 47 232 471, so sídlom Dvořákovo nábrežie 8/A, 811 02 Bratislava, o určenie neplatnosti dohôd o zrážkach zo mzdy, určenie neplatnosti zmluvy o úvere, určenia, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov a zaplatenia finančného zadost'učinenia, takto

rozhodol:

I. Súd u r č u j e, že dohoda o zrážkach zo mzdy č. 5064879584 zo dňa 4.5.2015 uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným, je neplatná.

II. Súd žalobu v časti o určenie, že zmluva o úvere lepšia splátka č. 5064879584 zo dňa 4.5.2015, je neplatná, zamieta.

III. Súd u r č u j e, že zmluva o úvere lepšia splátka č. 5064879584 zo dňa 4.5.2015, uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným je bezúročná a bez poplatkov.

IV. Súd žalobu v časti o zaplatenie finančného zadost'učinenia vo výške 300,- Eur zamieta.

V. Žiadna zo strán sporu nemá nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou podanou na tunajšom súde 8.6.2017 domáhala žalovanému určenia neplatnosti dohôd o zrážkach, určenia neplatnosti zmluvy o úvere, určenia, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov a zaplatenia finančného zadost'učinenia, ako aj náhrady trov konania.

2. Žalobkyňa žalobu skutkovo odôvodnila tým, že so žalovaným uzatvorila typovú, predtlačенú spotrebiteľskú zmluvu - úverovú zmluvu č. 5064879584 zo dňa 27.4.2015. Znenie uvedenej zmluvy bolo vopred pripravené zo strany veriteľa, zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Napriek tomu, že neexistuje žiadne súdne rozhodnutie, ktoré by žalobkyni uložilo povinnosť plniť, sú jej vykonávané zrážky zo mzdy, pričom veriteľ jednostranne diktuje výšku dlhu. Listom zo dňa 18.4.2017 - žiadosť o výplatu zrážok zo mzdy, došlo k vykonávaniu zrážok zo mzdy u žalobkyne. ako spotrebiteľ. Dohodu o zrážkach zo mzdy žalobkyňa považuje za neplatnú pre rozpor s medzinárodnou zmluvou, pričom v danom prípade sa zrážky zo mzdy vykonávajú na základe § 551 OZ, pričom dlžník tieto zrážky nedokáže zastaviť. Žalobkyňa poukázala na európske právo, Smernicu č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Žalobkyňa v ďalšom poukazuje na skutočnosti, ktoré

nesúvisia s posudzovanou vecou, a to najmä na zákaz podstúpenia zmluvy podľa § 12 (bez identifikácie právneho predpisu), ďalej rozoberá rozhodcovské konanie, ktoré rovnako nie je predmetom tohto konania. Vo vzťahu k návrhu na rozhodnutie vo veci samej žalobkyňa tvrdila, že Dohoda o zrážkach zo mzdy predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 153 ods. 3, 4 Občianskeho zákonníka (neúčinné znenie OZ, žalobkyňa mienila zrejme § 53 OZ), čo spôsobuje hrubú nerovnováhu tým, že veriteľovi umožňuje svojvoľné určenie výšky dlhu a postihnutie majetku. Zrážka zo mzdy tak mohla byť vykonávaná i vo výške dvojnásobku pravidelnej mesačnej splátky. Dohoda o zrážkach zo mzdy sa vzťahuje i na budúcich platcov mzdy klienta, ako i na iné príjmy, s ktorými sa pri výkone rozhodnutia nakladá ako so mzdou, čo je v rozpore so zákonom a je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. V závere poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach ako aj na Nález Ústavného súdu SR.

3. Na návrh žalobkyne, ktorý je súčasťou žaloby, Okresný súd Žilina ako prvostupňový uznesením sp.zn. 8Csp./119/2017 zo dňa 29.6.2017 nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil žalovanému povinnosť zdržať sa použitia predmetných dohôd o zrážkach zo mzdy uzatvorených medzi žalobcom a žalovaným podľa skutkového odôvodnenia žaloby. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 22.7.2017.

4. Žalobkyňa na výzvu súdu dňa 13.7.2017 doplnila žalobu v časti odôvodnenia nároku na finančné zadosťučinenie v sume 300,- Eur. K uvedenému poznamenala, že vykonávanie zrážok zo mzdy u nej zapríčinilo psychické vypätie spojené so zúfalým stanovom o zabezpečenie výživy a základných potrieb fungovania rodiny.

5. Žalovaný sa k veci samej písomne vyjadril podaním zo dňa 25.9.2017 (č.l. 44) tak, že žalobu navrhuje zamietnuť. Bližšie najmä uviedol, že zmluvy medzi žalobkyňou a žalovaným boli individuálne dojednané, pričom samotná Dohoda o zrážkach zo mzdy je na samostatnej listine a bola uzatvorená riadne. Žalobkyňa vyhlásila, že si dohodu riadne prečítala, porozumela jej obsahu a vyjadrila slobodnú vôľu dohodu uzatvoriť. Nejde o neprijateľnú zmluvnú podmienku, nakoľko netvorí súčasť zmluvy o úvere, ale predstavuje samostatný individuálny právny akt upravujúci spôsob zabezpečenia spotrebiteľského úveru, preto ju nemožno vykladať ako neprijateľnú zmluvnú podmienku. Dohoda o zrážkach zo mzdy je dovolená aj v spotrebiteľských veciach, preto nemožno tvrdiť, že ide bez ďalšieho o dohodu neplatnú alebo o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Uvedené nevylučuje ani zákon o ochrane spotrebiteľa v § 5a č. 250/2007 Z.z. Žalovaný ďalej uviedol vo vzťahu k neplatnosti zmluvy o množstvo neprijateľných zmluvných podmienok a bezúročnosti zmluvy pre absenciu povinných náležitostí, že žalobkyňa v tomto smere žalobný návrh neodôvodnila, preto sa k uvedenému tvrdeniu nemôže žalovaný ani vyjadriť. Rešpektuje však skutočnosť, že zmluvné podmienky môže vyhlásiť súd za neprijateľné i bez toho, aby to spotrebiteľ navrhol. Žalobkyňa sa v žalobe ani bližšie nevyjadrila k tomu, ktoré povinné náležitosti by v zmluve mali absentovať, pričom žalovaný namietal aj neurčitosť petitu, že úver je bezúročný, pretože nie je určené, v akom období je bezúročný. Žalobkyňa tiež bližšie neodôvodnila nárok na zaplatenie finančného zadosťučinenia. Na základe uvedeného žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť a žalovanému priznať náhradu trov konania.

6. Dňa 1.2.2018 doručila žalobkyňa vyjadrenie (č.l. 49), v ktorom poukázala na zlú finančnú situáciu v jej rodine, dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav manžela, ktorý nemôže finančne zabezpečiť svoju rodinu. Vyjadrila podozrenie, že zo strany banky ide iba o záujem o ich majetok. V ďalšom iba zopakovala svoje tvrdenia uvedené v žalobe a odkázala na súdne rozhodnutia v obdobných veciach.

7. Dňa 23.2.2018 doručil vyjadrenie vo veci žalovaný (č.l. 61), v ktorom poukázal na to, že žalobca mal u žalovaného viaceré úvery. Zopakoval svoje tvrdenia o tom, že Dohoda o zrážkach zo mzdy predstavuje samostatný individuálny právny akt, nejde o neprijateľnú zmluvnú podmienku. K námietkam žalobkyne, že Dohoda o zrážkach zo mzdy neobsahuje identifikáciu pohľadávku, žalovaný uviedol, že obsahuje výšku úveru, dátum uzatvorenia zmluvy o úvere, predmetom ktorej je poskytnutie úveru vo výške 15.000,- Eur. Následne sa vyjadril k náležitostiam zmluvy o úvere, ktoré sú podľa názoru žalovaného v súlade s vnútroštátnym právom.

8. Dňa 22.3.2018 doručila žalobkyňa vyjadrenie (č.l. 94), ktorým opätovne opisuje dôvody podanej žaloby.

9. Žalovaný vo vyjadrení doručenom súdu dňa 17.6.2019 (č.l. 106) uvádza, že žalobkyňa uzavrela dohodu o zrážkach zo mzdy dobrovoľne, jej obsah jej bol známy, pričom zo samotnej listiny je zrejme, o

akú listinu sa jedná, nakoľko písmo v označení Dohody o zrážkach je väčšie ako na zvyšku dokumentu. Preto nemožno dohodu považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku, a preto aj neplatnú.

10. Následne súd vo veci nariadil pojednávanie na 23.9.2019, na ktorom vec prejednal a rozhodol za účasti žalobkyne a právneho zástupcu žalovaného. Žalobkyňa zotrvala na podanej žalobe. Právny zástupca žalovaného poukázal na názor Okresného súdu Považská Bystrica, ktorý vo veci 4 Csp/134/2017 vyslovil názor, že Dohoda o zrážkach zo mzdy ako taká má akcesorický, teda vedľajší prídavný charakter, nakoľko ide o vedľajší záväzok. To znamená, že tento záväzok trvá popri hlavom záväzku a je od hlavného záväzku, teda od zmluvy o spotrebiteľskom úvere závislý. Pokiaľ je hlavný záväzok platný, či už čiastočne alebo v celom rozsahu, je platný aj vedľajší záväzok, teda dohoda o zrážkach zo mzdy. Vedľajšie akcesorické vzťahy sledujú osud hlavného záväzkového vzťahu a dôsledkom ich akcesorickej povahy je okrem iného aj to, že trvajú len za predpokladu platnosti hlavného záväzkového vzťahu. Žalobkyňa žiadnym spôsobom tak, ako sme vo svojich písomných vyjadreniach poukazovali nepreukazuje neplatnosť jednak ani samotnej dohody o zrážkach zo mzdy, ale najmä ani samotnej úverovej zmluvy a nešpecifikuje žiadnu konkrétnu obsahovú náležitosť zmluvy, pre ktorú by táto mala byť sankcionovaná svojou neplatnosťou alebo bezúročnosťou alebo bezpoplatkovosťou úveru. V súvislosti s týmto ešte chcem taktiež dodať, že pokiaľ teda žalobkyňa očakáva, že súd vykoná ex offo kontrolu tejto úverovej zmluvy, prípadne dohody o zrážkach zo mzdy za ňu, tak chceme poukázať na nález ústavného súdu číslo PL US 11/2016 -60 zo dňa 07.02. 2018, ktorým ÚS rozhodol o rozpore ustanovenia § 5 b) Zákona č. 250/2007 O ochrane spotrebiteľa s Ústavou SR. Zároveň uviedol, že žalovanému nie je zrejmé, v akom vzťahu je žalobkyňa s dlžníkom uvedeným v zmluve, a tak mal pochybnosti o jej aktívnej legitímácii. Žalobkyňa uviedla, že Daniel Baranec je jej manžel, s ktorým spoločne uzavreli predmetnú zmluvu. Po predbežnom právnom posúdení zo strany súdu žiadal právny zástupca žalovaného k posúdeniu celkovej sumy nákladov a výpočtu RPMN o priestor na písomné vyjadrenie po dohovore s klientom. Uvedený návrh súd zamietol s ohľadom na koncentračnú zásadu. Súd následne vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi a vyjadreniami strán sporu, pričom vec posúdil podľa nižšie citovaných ustanovení zákona:

11. Podľa § 551 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len OZ):

(1) Uspokojenie pohľadávky možno zabezpečiť písomnou dohodou medzi veriteľom a dlžníkom o zrážkach zo mzdy; zrážky zo mzdy nesmú byť väčšie, než by boli zrážky pri výkone rozhodnutia.

(2) Proti platiteľovi mzdy nadobúda veriteľ právo na výplatu zrážok okamihom, keď sa platiteľovi dohoda predložila.

(3) Ustanovenia odsekov 1 a 2 platia aj pre iné príjmy, s ktorými sa pri výkone rozhodnutia nakladá ako so mzdou.

12. Podľa § 37 ods. 1 OZ, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

13. Podľa § 39 OZ neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

14. Podľa § 52 OZ:

(1) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

(2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

(3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

(4) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa § 53 ods. 1 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu

plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

16. Podľa § 53 ods. 2 OZ, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

17. Podľa § 53 ods. 5 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

18. Podľa § 54 ods. 1 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

19. Podľa čl. 3 b. 1 Smernice č. 13/1993 Rady EHS zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

20. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len "zákon"), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

21. Podľa § 2 písm. a) a b) zákona, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

22. Podľa § 2 písm. h) zákona, celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom,

23. Podľa § 9 ods. 2 zákona účinného od 1.4.2015 do 30.4.2018, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

24. Podľa § 11 ods. 1 zákona, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

25. Podľa § 11 ods. 4 zákona 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.

26. Podľa § 5a ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa účinného od 1.5.2014 nepripustné je zabezpečenie uspokojenia pohľadávky alebo splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy

a) dohodou o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov v prospech predávajúceho alebo inej osoby, 12cd) <<http://www.epi.sk/zz/2007-250>> ibaže táto dohoda bola uzavretá vo forme osobitnej listiny, spotrebiteľ bol poučený o dôsledkoch jej uzavretia a mal možnosť ju odmietnuť, alebo

b) zmenkou alebo šekom.

27. Prioritne sa súd zaoberal tým, že je daný naliehavý právny záujem na podanej žalobe na určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, ako aj neplatnosti zmluvy o úvere, a to s ohľadom na ustanovenie § 137 Civilného sporového poriadku. V danom prípade súd konštatuje, že predmetná zmluva o úvere je typickou spotrebiteľskou zmluvou, na ktorú je nutné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka v spojení s ustanoveniami zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. V zmysle § 11 ods. 4 predmetného zákona s účinnosťou od 1.1.2018 vyplýva, že naliehavý právny

záujem na podanej žalobe je daný práve na základe tohto ustanovenia v spojení s § 137 písm. c) a d) CSP. Nakoľko ide o procesnú úpravu, je možné ju aplikovať aj na žaloby podané pred účinnosťou tejto novely zákona, ktorá je účinná v čase rozhodovania súdu.

28. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že dňa 27.4.2015 uzavrel Daniel Baranec ako dlžník a žalobkyňa ako spoludlžník Zmluvu o úvere lepšia splátka. Podpis banky je datovaný dňa 4.5.2015, a tak uvedený deň nadobudla zmluva účinnosť. Súd uvedenú zmluvu právne posúdil ako zmluvu o úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Aj keď súd posúdil zmluvný vzťah medzi stranami sporu ako zmluvu o úvere, teda absolútny obchod v zmysle § 261 ods. 3 Obchodného zákonníka, zároveň predmetnú zmluvu vyhodnotil ako typovú spotrebiteľskú zmluvu. Základnou črtou typizovaných spotrebiteľských zmlúv je totiž to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Právny vzťah medzi stranami sporu túto charakteristiku spĺňa, pretože zmluva bola vyhotovená ako formulár a jej súčasťou boli bez akýchkoľvek pochybností obchodné podmienky, či cenník, ktoré žalobca ovplyvniť nemohol, nakoľko boli pripravené už vopred pre veľký počet spotrebiteľov. Je pritom nepochybné, že žalovaný pri uzatváraní zmluvy vystupoval v rámci výkonu svojej podnikateľskej činnosti a žalobca v čase uzavretia zmluvy nekonal v súvislosti s výkonom svojej podnikateľskej alebo inej obchodnej činnosti. Súd danú vec posúdil, a predmetnú zmluvu vyhodnotil súčasne aj v súlade so špeciálnou úpravou spotrebiteľského úveru obsiahnutou v zákone č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ako aj s ohľadom na ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách obsiahnuté v Občianskom zákonníku. Spotrebiteľská zmluva nie je samostatný typ zmluvy, ale ide o druh zmluvy, pre ktorú právne predpisy (nielen Občiansky zákonník) stanovujú osobitné podmienky a určujú jej náležitosti. Ustanovenie § 54 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka prikazuje aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka na práva a povinnosti zo spotrebiteľskej zmluvy, pokiaľ sú pre spotrebiteľa priaznivejšie než príslušné ustanovenia Obchodného zákonníka. Inými slovami Obchodný zákonník možno v prípade spotrebiteľskej zmluvy aplikovať iba tam, kde nenarazí na obmedzenia vyplývajúce z Občianskeho zákonníka. Súd dodáva, že aj ustanovenie § 52 ods. 2 tretej vety Občianskeho zákonníka (v znení účinnom od 1. mája 2014), podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa mali inak použiť normy obchodného práva, sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou (rozsudok NS SR z 21. apríla 2015, sp. zn. 3MCdo 14/2014).

29. Zo zmluvy ďalej vyplýva, že zmluvné strany sa dohodli na tom, že žalovaný ako veriteľ poskytne dlžníkovi Danielovi Baranecovi a žalobkyňi ako spoludlžníčke úver v sume 15.000,- Eur na dobu splácania 9 rokov, ktorý veriteľ vyplatí na účet uvedený v zmluve. Poskytnutie úveru bolo medzi stranami nesporné. Splácanie úveru bolo dohodnuté k 25.dňu v mesiaci, výška mesačnej splátky bola určená na 227,- Eur, počet splátok 108, výška úrokovej sadzby 11,9 %, RPMN banky 12,60 %, priemerná RPMN 11,58 %, bez postenia úveru, s dátumom prvej splátky dňa 25.5.2015 a konečnej splatnosti úveru 5.4.2024, celková čiastka úveru v sume 24.453,21 Eur. V bode 3.2. boli uvedené poplatky spojené s úverom.

30. Zároveň v totožný deň 27.4.2015 bola uzavretá Dohoda o zrážkach zo mzdy podpísaná výlučne žalobkyňou, na zabezpečenie úveru v sume 15.000,- Eur. Podľa bodu 2.2 Dohody o zrážkach je banka oprávnená zabezpečiť uspokojenie pohľadávky zrážkami zo mzdy dlžníčka a z incých príjmov, s ktorými sa pri výkone rozhodnutia nakladá ako so mzdou (zrážky zo mzdy). V zmysle uvedeného ustanovenia vyplýva, že banka nemôže siahnuť na iný majetok žalobkyne ale iba na jej príjem plynúci z pracovného či obdobného pomeru, ktorý má charakter mzdy. Podľa bodu 2.3 Dohody o zrážkach má banka právo na výplatu zrážok zo mzdy dlžníčka v mesačnej periodicite vo výške mesačnej úhrady v sume 227,- Eur. V prípade, ak zrážka zo mzdy uvedená v prvej vete je vyššia ako zrážka, ktorá sa môže zo mzdy zraziť pri výkone rozhodnutia, Banka má právo na výplatu zrážok zo mzdy vo výške zrážky, ktorá sa môže zo mzdy zraziť pri výkone rozhodnutia. Banka má právo na výplatu zrážok zo mzdy až do uspokojenia pohľadávky. V posudzovanom prípade je zrejmé, že Dohoda o zrážkach je uzatvorená ako osobitný dokument a nie je súčasťou zmluvy o úvere. Preto je nutné konštatovať, že uvedené neodporuje § 5a ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. a nemožno konštatovať, že dohoda o zrážkach zo mzdy je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Na druhej strane súd poznamenáva, že dohoda o zrážkach zo mzdy ako dvojstranný právny úkon musí spĺňať všeobecné náležitosti právneho úkonu podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, t. j. tento úkon musí byť urobený slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne a to pod následkom neplatnosti. Zároveň ako samostatný zmluvný dokument spotrebiteľského charakteru nesmie obsahovať

neprijateľné zmluvné podmienky. Na to, aby dohodu o zrážkach zo mzdy bolo možné považovať za určitú, je potrebné, aby obsahovala označenie jej účastníkov, identifikáciu pohľadávky a výšku zrážok zo mzdy. V danom prípade z Dohody o zrážkach vyplýva označenie účastníkov zmluvy, výška poskytnutého úveru na základe zmluvy o úvere zo dňa 4.5.2015, avšak nie je presne identifikovaný úver jeho číslom či iným spôsobom. Samotný žalovaný vo svojich vyjadreniach konštatoval, že žalobkyňa, prípadne jej manžel mali uzavreté viaceré zmluvy o úvere o žalovaného. Ďalej je v Dohode uvedená výška splátky sumou 227,- Eur, pričom v ďalšom je uvedené, že môže ísť aj o vyššiu sumu až do výšky, ktorá sa uplatňuje pri výkone exekúcie. Dohoda o zrážkach zo mzdy však neobsahuje presnú výšku zrážky. V konečnom dôsledku boli žalobkyni vykonávané zrážky zo mzdy vo výške 249,26 Eur. Ani procesná obrana žalovaného, že výška zrážky bola vyššia, nakoľko pre neuhrádzanie dlhu, bola zvýšená výška mesačnej splátky, neobstojí. Samotný žalovaný tvrdil, že oznámil dlžníkovi - Danielovi Barancovi, že sa zvyšuje suma splátky, avšak z Dohody o zrážkach zo mzdy bola zaviazaná výlučne žalobkyňa, ktorú žalovaný o zmene výšky splátky neinformoval (resp. to v konaní netvrdil ani nepreukázal). Súd preto v tomto smere poukazuje na to, že Dohoda o zrážkach zo mzdy nie je dostatočne určitá a zrozumiteľná, a preto je nutné konštatovať, že Dohoda o zrážkach zo mzdy je neplatná. Navyše súd konštatuje, že pri uzatváraní dohody dlžník (spotrebiteľ) musí viesť pohľadávku akého druhu zabezpečuje dohoda o zrážkach zo mzdy a v akej výške. Podľa dohody sú pohľadávky špecifikované ako na vrátenie poskytnutého úveru vo výške 15.000,- Eur, na zaplatenie úrokov, úrokov z omeškania, poplatkov a nákladov Banky spojených s uplatnením nárokov. Takéto vymedzenie pohľadávky je nedostatočné. V čase uzatvárania dohody o zrážkach zo mzdy musí byť zabezpečovaná pohľadávka presne a úplne konkretizovaná, inak by dlžník nemohol platne prejavíť vôľu uspokojiť pohľadávku veriteľa prostredníctvom uvedeného zabezpečovacieho prostriedku. Takéto znenie dohôd o zrážkach zo mzdy dodávateľovi umožňuje fakticky svojvoľne nadiktovať výšku pohľadávky za účelom mimosúdnej exekúcie majetku spotrebiteľa. Dohoda bola vyhotovená z hľadiska podcenenia jej významu zo strany priemerného spotrebiteľa a umožňujú siahnuť spotrebiteľovi na majetok a vymôcť aj plnenia, ktorých výška spotrebiteľovi v čase uzatvorenia zmlúv nie je známa a je ponechaná výlučne na žalovanom. Vzhľadom na neurčitosť zabezpečenej pohľadávky súd dospel k záveru o neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy. Okrem vyššie uvedeného súd prvej inštancie poukázal aj na ustanovenie § 5a odsek 1 Zákona o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého uspokojenie pohľadávky alebo splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy možno zabezpečiť dohodou o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov spotrebiteľa iba v prípade, ak boli splnené 3 podmienky a to, že dohoda je uzavretá vo forme osobitnej listiny, spotrebiteľ bol poučený o dôsledkoch jej uzavretia a mal možnosť ju odmietnuť. Podmienky musia byť splnené kumulatívne. V prejednávanej veci bola splnená iba prvá a tretia podmienka. V konaní však zo strany žalovaného nebolo preukázané, aby žalobkyňu poučil o následkoch uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy.

31. V prvom žalobkyňou uplatnenom nároku súd žalobe vyhovel a dohodu o zrážkach zo mzdy vyhlásil za neplatnú. V ďalšom sa zaoberal návrhom na určenie neplatnosti zmluvy o úvere z dôvodu veľkého množstva neprijateľných zmluvných podmienok. Žalobkyňa uvedené bližšie neodôvodnila a zmluvu bez ďalšieho považovala za neplatnú. Súd z úradnej povinnosti posudzoval, či v zmluva nie je absolútne neplatným právnym úkonom, v zmysle § 39 OZ, nakoľko súd nevzhliadol rozpor so zákonom či dobrými mravmi. V prípade, že žalobkyňa namietala neprijateľné zmluvné podmienky v zmluve, mala ich bližšie špecifikovať a uviesť, v čom videla ich neprijateľnosť. Súd uvedenú zmluvu o úvere považuje za štandardnú spotrebiteľskú zmluvu, pričom v konaní sa nepreukázalo, že by došlo k jej uzavretiu v rozpore so zákonom či dobrými mravmi, a preto žalobu v tejto časti zamietol.

32. Následne súd posudzoval, či je zmluva bezúročná a bez poplatkov pre nedostatok náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. a dospel k záveru, že v danom prípade je tak nepochybné, že úverová zmluva je spotrebiteľskou v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z.. V prípade spotrebiteľských zmlúv súd musí ex officio skúmať, či zmluvy o spotrebiteľskom úvere majú všetky náležitosti ustanovené zákonom o spotrebiteľských úveroch (v danom prípade zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch), pričom následkom absencie niektorých zákonných náležitostí v zmluve o spotrebiteľskom úvere je bezúročnosť a bezpoplatkovosť spotrebiteľského úveru. Spotrebiteľské spory patria do kategórie sporov s ochranou slabšej strany sporu a v tomto smere v súlade s § 295 CSP, súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhoval, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz. S ohľadom na uvedené bolo tak potrebné v danej veci posúdiť, či predmetná zmluva má v zmysle § 9 ods. 2 citovaného zákona všetky povinné náležitosti, keď pri absencii náležitostí podľa citovaného zákonného ustanovenia sa poskytnutý úver považuje v súlade s § 11 ods. 1 citovaného zákona za bezúročný a bez poplatkov. Súd dospel k záveru, že zmluva neobsahuje

minimálne náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k) citovaného zákona účinného v čase uzavretia zmluvy, t.j. ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Podľa § 2 písm. h) citovaného zákona, celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť je súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. V danom prípade je v zmluve uvedené, že celková čiastka úveru predstavuje 24.453,21 Eur, pričom súčtom splátok je zrejme, že celková čiastka úveru predstavuje sumu 24.516,- Eur (108 splátok x 227,- Eur). Na základe uvedeného súd konštatuje, že uvedený úver je nutné v zmysle § 11 ods. 1 citovaného zákona považovať za bezúročný a bez poplatkov.

33. Posledným navrhovaným výrokom súdu sa žalobkyňa v žalobe domáhala finančného zadosťučinenia vo výške 300,- Eur, čo odôvodnila tým, že konaním žalovaného a vykonávaním zrážok zo mzdy došlo k psychickému vypätiu u žalovanej spojeným so strachom o zabezpečenie rodiny. Nárok na primerané finančné zadosťučinenie podlieha voľnej úvahe súdu, čo však neznamená ľubovôľu súdu. Pre svoju úvahu súd musí mať k dispozícii dostatok tvrdených a preukázaných skutočností, z ktorých súd pri svojich úvahách musí vychádzať. Je nutné prihliadnuť na to, akým spôsobom výšku zadosťučinenia žalobkyňa zdôvodňuje, aké dôkazy v tomto smere označuje, avšak rozhodnú je úvaha súdu, ktorá smeruje k zisteniu primeranosti priznávaného zadosťučinenia v peniazoch. Súd musí o výške primeraného finančného zadosťučinenia uvažovať v intenciách konkrétneho sporu a vychádzať z konkrétnych zistených skutkových okolností. Súd prihliadne na závažnosť a intenzitu protiprávneho konania, vplyv tohto konania, intenzitu trvania a rozsahu nepriaznivých následkov a na subjektívny prístup oboch strán k protiprávnemu konaniu. Až na základe takto zistených skutočností je možné určiť výšku zadosťučinenia. Hlavným kritériom pri finančnom zadosťučinení je kritérium primeranosti (výšku uvedenú v petite nemôže súd prekročiť). Nakoľko žaloba bola podaná už v čase účinnosti Civilného sporového poriadku, súd pri posudzovaní tohto nároku vychádzal z toho, že žalobkyňa riadne nepreukázala svoje tvrdenia a riadne neodôvodnila žalobný nárok týkajúci sa finančného zadosťučinenia. Žalobkyňa súdu nepreukázala na základe čoho sa domáhala finančného zadosťučinenia (akého ustanovenia zákona, z akého právneho titulu) a tiež svoje tvrdenia nijako súdu nepreukázala. Žalobkyňa je v konaní povinná nielen tvrdiť, ale aj preukázať skutočnosti, ktoré preukazujú jej porušené alebo ohrozené právo. V danom prípade žalobkyňa neuniesla dôkazné bremeno ohľadom nároku na vydanie finančného zadosťučinenia vo výške 300,- Eur, a tak súd žalobu v tejto časti zamietol. Navyše súd konštatuje, že nakoľko súd žalobe nevyhovel vo všetkých žalobkyňou požadovaných určeníach, nevzhliadol ani dôvody na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia.

34. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci

35. Podľa ust. § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

36. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

37. Súd tak s poukazom na cit. ust. § 262 ods. 1 CSP o trovách konania rozhodol v zmysle zásady úspechu v konaní. Nakoľko bol žalobkyňa úspešná v dvoch uplatnených nárokoch a dvoch bola neúspešná, súd v zmysle § 255 ods. 2 rozhodol, že žiadna zo strán sporu nemá nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 1 CSP odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 2 CSP podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzyva.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 3 CSP odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ustanovenia § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia